

VÁLASZADÓ

2021/9. szeptember

Új rendelet: adatgyűjtés a NAV-nál

Számlakibocsátás szabályai

Méltányosság a nyugellátásban

EU-s információcsere

Kérdések és válaszok

ADÓ
2021

9

Kedves Olvasó!

A nyári időszakban sem szünetelt a jogalkotás, szinte naponta jelentek meg új jogszabályok a Magyar Közlönyben. A nemrégiben kihirdetett 470/2021. kormányrendelet például a magánszemélyek családi jogállására vonatkozó információk szolgáltatására kötelez egyes adatkezelőket. Dolgozott a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság is, jelentős bírságokat kiszabva az adatkezelési előírások megszegőire.

Az Adózóna sem pihent: mint ahogy eddig, továbbra is igyekszünk naprakész információkkal, magyarázatokkal és szakértői tanácsokkal segíteni munkáját.

Új rendelet: családi állapotra vonatkozó adatokat gyűjt be a NAV

A magánszemélyek családi jogállására vonatkozó adatok szolgáltatására kötelez egyes adatkezelőket a nemrégiben kihirdetett 470/2021. kormányrendelet.

A rendelet a Magyar Államkincstár (MÁK), a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (MOKK), az Országos Kórházi Főigazgatóság (OKF) és az elektronikus anyakönyvi nyilvántartást működtető szerv számára előírja, hogy az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvényben meghatározott adatszolgáltatásokon kívül az állami adó- és vámhatóság (NAV) részére elektronikus úton a magánszemélyek családi jogállására vonatkozó adatokat szolgáltatasson.

A rendelkezés célja, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvényben (szja-törvény) a családi jogálláshoz fűződő kedvezmények jogosultjairól az adóbevallási tervezet összeállításához, illetve az ellenőrzéshez a NAV saját adatbázissal rendelkezzen.

A jelenleg hatályos szja-törvényben a családi kedvezményre jogosultság, a négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye, az első házasság kedvezménye kapcsolódik a családi jogálláshoz (gyermeket eltartó, eltartott, házastársi, élettársi kapcsolatban élő, elvált stb.), de várhatóan a 2021. évi adó-visszatérítés is erre támaszkodik majd. Ezeket a kedvezményeket a magánszemélyek nyilatkozat alapján érvényesíthetik, amely az adóbevallási tervezet összeállításakor többnyire nem ismert a NAV számára, illetve adott esetben jogosulatlan igénybevételre is módot adhat.

Az említett kormányrendelet által előírt adatszolgáltatás egyrészt az adózóknak is kedvező, mert várhatóan csökkenti az adóbevallási tervezetek javításának szükségességét, másrészt megkönnyíti a NAV ellenőrzésre, jogosulatlan igénybevételek kiszűrésére irányuló munkáját.

Az új adatszolgáltatási kötelezettség a következőket jelenti:

A MÁK havonta, a tárgyhónapot követő hónap 5. napjáig elektronikus úton adatot szolgáltat a NAV részére azoknak a magánszemélyeknek az adatairól, akiknek a tárgyhónapban családi pótlékot folyósított. Az adatszolgáltatás tartalmazza

- a jogosult, az ellátásra jogosító gyermek természetes személyazonosító adatait, és ha rendelkezésre áll, az adóazonosító jelét;
- a jogosult házastársának, bejegyzett élettársának, élettársának természetes személyazonosító adatait és adóazonosító jelét, ha az rendelkezésre áll;
- a jogosult családi állapotára, élettársi kapcsolatára vonatkozó adatot;
- az ellátásra jogosító gyermek tanulói, hallgatói jogviszonyának fennállására vonatkozó adatot;
- a jogosult és az ellátásra jogosító gyermek lakó-, illetve tartózkodási helyére vonatkozó adatot;
- a jogosult házastársa, bejegyzett élettársa, élettársa lakó-, illetve tartózkodási helyére vonatkozóan rendelkezésre álló adatot.

A MÁK az adatszolgáltatást első alkalommal 2021. november 5-éig teljesíti a 2021. január 1-jétől 2021. október 31-éig rendelkezésre álló adatokról.

A MOKK a NAV megkeresésére 8 napon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásába élettársként bejegyzett magánszemélyek

- természetes személyazonosító adatairól,
- az élettársi kapcsolat fennállásáról, annak kezdő időpontjáról, illetve megszűnése időpontjáról.

SERPpa

INTEGRÁLT
VÁLLALATIRÁNYÍTÁSI
RENDSZER

NAV Számla Importer

- Jól kezelhető, interaktív felület
- Automatikus, intelligens kontírozás
- Digitalizáció a teljes számlaúton

PROGEN

www.progen.hu

Az OKF a NAV megkeresésére 8 napon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér útján a magánszemély nyilatkozatában a várandósságra vonatkozóan közölt adatok megerősítése érdekében a várandósság tényéről, valamint, ha az rendelkezésre áll, a várandósság 91. napjának betöltéséről.

Az elektronikus anyakönyvi nyilvántartást működtető szerv a NAV megkeresésére 8 napon belül elektronikus úton adatot szolgáltat az elektronikus anyakönyvnek a házassággal összefüggésben nyilvántartott adatai közül

- a házastársak természetes személyazonosító adatairól,
- a házasságkötés időpontjáról,
- a házasság megszűnésének, felbontásának vagy érvénytelenné nyilvánításának tényéről, időpontjáról.

A kormányrendelet jelentősen egyszerűsíti az adózók és a NAV bevallási teendőit, illetve az ellenőrzést, de lehetnek esetek, amelyekre nem ad megoldást. Így például továbbra is egyedileg kell kezelni azokat az adózókat, akik nem kérik a családi pótlékot, de a családi adó-, illetve járulékkedvezményt igénybe kívánják venni.

Surányi Imréné
okleveles közgazda

Számlakibocsátásra irányadó szabályok áfaregisztrált adóalanyok által teljesített ügyletek esetén

Cikkünkben megvizsgáljuk a számlakibocsátással kapcsolatos általános szabályokat, és arra a kérdésre keressük a választ, hogy egy olyan adóalany esetén, amely „csak” egy külföldi cég áfaregisztrációja (azaz nem letelepedett, de áfa-fizetési kötelezettséggel járó tevékenységet végző cég), milyen számlázási szabályokat kell alkalmazni, vonatkozik-e ezen adóalanyokra a magyar számlázási, illetve online adatszolgáltatási kötelezettség.

A számlakibocsátásra irányadó szabályokat a héa-irányelv 219 a) cikke az alábbiak szerint határozza meg:

(1) „A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a számlázásra a következő szabályok vonatkoznak:

a) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályai, amelyben a termék értékesítőjének vagy a szolgáltatás nyújtójának állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

- a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem telepedett le abban a tagállamban, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, vagy az adott tagállambeli állandó telephelye a 192a cikk b) pontja értelmében nem vesz részt a termék értékesítésében vagy a szolgáltatás nyújtásában, és a héa fizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője, kivéve, ha a számlát a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője állítja ki (ön számlázás);
- az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének;

b) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozások egyikét alkalmazó termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó számára azonosítót adnak ki.”

A héa-irányelv fenti szabályait az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény) 158/A §-a hasonló módon ültette át a magyar jogrendbe:

158/A § (1) „A számlára vonatkozó kötelezettségekre – a (2) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, ahol azt a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, amelyre a számla vonatkozik, teljesítik.

(2) A számlára vonatkozó kötelezettségekre – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amelyben a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó gazdasági tevékenységének székhelye vagy a teljesítéssel legközvetlenebbül érintett állandó telephelye van, vagy ezek hiányában, amelyben állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van, ha

a) a terméket értékesítő vagy a szolgáltatást nyújtó nem telepedett le gazdasági céllal a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállamban, vagy az ezen tagállamban lévő állandó telephelye a 137/A. § szerint nem érintett a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesülésében, és az adó fizetésére a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő kötelezett, vagy

b) a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a Közösség területén kívül van.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában foglalt esetben a számlázási kötelezettségekre a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye szerinti tagállam rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a számlát a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő bocsátja ki.”

A hea-irányelv és az áfatörvény fenti jogszabályi rendelkezései alapján a Magyarországon áfaregisztrációval rendelkező, az Európai Unió más tagállamában letelepedett adóalanyok által teljesített ügyletek esetén a székhely, illetve a teljesítéssel legközvetlenebbül érintett telephely szabályai alkalmazandók, ha az adó fizetésére a terméket beszerző vagy a szolgáltatást igénybevevő kötelezett, és a számlát nem a terméket beszerző vagy szolgáltatást igénybevevő bocsátja ki, vagyis nem önszámlázás történik.

Úgy tűnik, hogy a fenti jogszabályi feltételek maradéktalanul teljesülnek az áfaregisztrált adóalanyok által teljesített adómentes Közösségen belüli értékesítések esetén, ezért a fenti jogszabályhelyek szó szerinti értelmezése alapján a Magyarországon áfaregisztrációval rendelkező, az Európai Unió más tagállamában letelepedett adóalany által teljesített Közösségen belüli értékesítésre nem a magyar, hanem az áfaregisztrált adóalany gazdasági célú letelepedése szerinti számlázási szabályok alkalmazandók.

A NAV „A számla, nyugta kibocsátásának alapvető szabályai” című információs füzeté szerint a magyar számlázási szabályok az alábbi esetekben alkalmazandók:

„A számlára vonatkozó kötelezettségekre – ide nem értve a megőrzési kötelezettséget – főszabály szerint akkor kell az Áfa tv. rendelkezéseit alkalmazni, ha a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás Áfa tv. szerinti teljesítési helye belföldön van.

Az ügylet belföldi teljesítése ellenére nem az Áfa tv. rendelkezései alkalmazandók akkor, ha az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

- az ügyletet teljesítő adóalany gazdasági tevékenységének a székhelye, illetve a teljesítéssel legközvetlenebbül érintett állandó telephelye – ezek hiányában állandó lakóhelye, szokásos tartózkodási helye – a Közösség másik tagállamában van és belföldön gazdasági célú letelepedési hellyel nem rendelkezik, vagy a belföldi állandó telephelye az Áfa tv. 137/A §-a szerint nem érintett a termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás teljesítésében,
- az ügylet után a termék beszerzőjét, a szolgáltatás igénybevevőjét terheli az adófizetési kötelezettség,
- a számlát az ügyletet teljesítő másik tagállambeli adóalany vagy annak a belföldi beszerzőtől eltérő meghatalmazottja bocsátja ki, vagyis nem önszámlázás történik.

Az előzőeknek megfelelő esetekben a számlára vonatkozó kötelezettségekre a termékértékesítő, szolgáltatásnyújtó másik tagállami adóalany gazdasági tevékenységének a székhelye, illetve a teljesítéssel legközvetlenebbül érintett állandó telephelye – ezek hiányában állandó lakóhelye, szokásos tartózkodási helye – szerinti állam szabályai alkalmazandók.”

A fenti NAV értelmezés az áfatörvényhez képest a teljesítési helytől eltérő, a gazdasági célú letelepedés helye szerinti számlázási szabályok alkalmazására vonatkozóan további feltételt tartalmaz, mely szerint a számlát az ügyletet teljesítő másik tagállambeli adóalany (vagy annak belföldi beszerzőtől eltérő meghatalmazottja) bocsátja ki.

A fenti adóhatósági értelmezés szerint tehát a gazdasági célú letelepedés helye szerinti számlázási szabályok alkalmazásának feltételei nem teljesülnek a Magyarországon áfaregisztrációval rendelkező, az Európai Unió más tagállamában letelepedett adóalanyok által teljesített Közösségen belüli értékesítésekre.

A fenti adóhatósági jogértelmezés logikusnak tűnik ugyan, hiszen leszögezhető, hogy egy külföldi cég magyar áfaalanyisága (legalábbis áfa szempontjából) ugyanolyan kötelezettségekkel rendelkezik, mint egy „normál” magyar áfaalany, és ebbe – természetesen – beletartoznak a számlázással kapcsolatos kötelezettségek is, viszont az is elmondható, hogy a jogszabályi rendelkezéseken túlmutató, pontosabban a jogszabálytól szigorúbb feltételeket szabó hatósági jogértelmezések megfogalmazásával kapcsolatosan jogosan merülhetnek fel jogalkalmazói aggályok.

Kelemen László – Lunczer Katalin

AJÁNLÓK

Magánszemély ingatlanértékesítése. Adózás, mikor gazdasági tevékenység?

A magánszemélyek ingatlanértékesítése eredendően kedvezően adózik, ha az ebből származó különadózó jövedelmet mindössze 15 százalék személyi jövedelemadó terheli, illetve sávosan növekvő adóalap csökkentő tétel folytán a szerzéstől számított öt év elteltével gyakorlatilag adómentessé válik e jövedelem, továbbá adóalanyiság hiányában az értékesítést általános forgalmi adó sem terheli. Nem szabad azonban megfeledkezni arról, hogy e kedvező szabályok nem érvényesek az olyan ügyletekre, amelyek során az ingatlan értékesítése gazdasági tevékenység keretében, üzletszerűen történik. Ebben az esetben ugyanis egyrészt a magánszemély jövedelme az összevont adóalap részeként adózik (azaz a személyi jövedelemadón kívül szociális hozzájárulási adó is terheli, továbbá nem vonatkozik rá a fentiekben említett, időmúláshoz kapcsolódó adóalap csökkentő tétel), másrészt a magánszemély az általános forgalmi adó alanyává is válik, így az értékesítése ebben az adónemben is adófizetési kötelezettséget vonhat maga után.

A jelen cikkben az előzőekben említett két esetkör elhatárolási ismérveit vesszük górcső alá.

I. Személyi jövedelemadó

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: szja-törvény) 62. § (3a) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az ingatlan értékesítése – kivéve, ha a magánszemély a bevételt egyéni vállalkozói tevékenysége keretében szerzi meg – gazdasági tevékenység [3. § 46. pont] keretében történik, az (1)–(3) bekezdés rendelkezései szerint megállapított jövedelem önálló tevékenységből származó jövedelemnek minősül.

A gazdasági tevékenység fogalmát az szja-törvény 3. § 46. pontja definiálja. Ennek értelmében gazdasági tevékenység: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

Üzletszerűnek akkor tekinthető egy tevékenység, ha az a magánszemély megélhetésében nem elhanyagolható mértéket képvisel. A vizsgálat során mindig az értékesítés körülményeit, üzletszerűségét kell figyelembe venni. Rendszeresség esetén az értékesítések ismétlődése is megalapozhatja a gazdasági tevékenység megvalósulását, ugyanakkor már egy értékesítés is gazdasági tevékenységnek minősülhet, ha az ingatlan megszerzése arra irányul, hogy a magánszemély azt haszonszerzés céljából továbbértékesítse.

dr. Juhász Péter, HÍD Zrt.

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/szja_ekho_kulonado

Egyre szűkül a nemzetközi adórendszer kiskapuinak kihasználási lehetősége

Cikksorozatunk harmadik részében a vállalatokat érintő feltételes adómegállapítási és az előzetes szokásos piaci ármegállapítási határozatok európai uniós cseréjével foglalkozunk.

A sorozat első részében az első adómegállapítási jogsegély-irányelvről, az úgynevezett DAC 1-ről írtunk. A második részben áttekintettük a határokon átnyúló adócsalás és adókijátszás elleni harc második lépcsőfokának is tekinthető EU irányelvet [DAC 2 (2014/107/EU irányelv)]. Most lássuk a tudnivalókat a DAC 3-ról!

A több országban jelenléttel bíró vállalatcsoportok gyakran élnek a feltételes adómegállapítás vagy az előzetes szokásos piaci ármegállapítás lehetőségével. A tapasztalat szerint ezek a technikák sok esetben az adóalapok eróziójához vezettek az Európai Unió egyes tagországaiban. Ezt a fajta adóelkerülést visszaszorítandó kísérelte meg az Európai Unió kiterjeszteni a tagországai közötti adóügyi együttműködést, amikor 2015-ben, immáron második alkalommal módosította az úgynevezett DAC irányelvet. Az új irányelv a DAC 3 (2015/2376/EU irányelv) lett.

TruTax

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/tarsasagi_ado_innovacios_jarulek

Nyugellátás: kivételesség, méltányosság a megállapításban, emelésben

A magyar társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben elsősorban a biztosítási elv érvényesül. Ez egyben azt is jelenti, hogy a sajátjogi és hozzátartozói nyugdíjra való jogosultságot a biztosítási előzménnyel lehet szerezni, és az ellátás összege is arányban áll a biztosítási (járulékfizetési) teljesítménnyel. Sem a jogosultsági feltételek vizsgálata során, sem az ellátások összegének megállapításakor nem érvényesülnek szociális rászorultsági szempontok, a jogosultsági feltételek méltányosságából sem mellőzhetők.

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 66. §-a ugyanakkor különös méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén lehetőséget nyújt nyugellátás kivételes méltányosságból történő igénylésére és esetleges engedélyezésére, illetve a korábban megállapított nyugellátás kivételes emelésére, továbbá egyszeri segély engedélyezésére. Az előzőekben említett méltányossági nyugdíjintézkedések különleges helyet ▶

adózóna

WEBINÁRIUM ÉS KONZULTÁCIÓ

Időpont:
2021. szeptember 13.
10 óra

E-KERESKEDELEM
ÁFASZABÁLYOZÁSA 2.0

Bonác Zsolt
bejegyzett
adószakértő

foglalnak el a nyugellátások rendszerében, ugyanis lehetővé teszik, hogy a kérelmezők külön meghatározott feltételek mellett, a rászorultság szempontjait figyelembe véve kaphassanak – szintén külön szabályok alapján meghatározott összegű – ellátást, illetve ellátáskiegészítést.

Nyugellátás méltányosságból történő megállapítása, engedélyezése kizárólag az öregségi nyugdíjkorhatárt már betöltött személy, a megváltozott munkaképességű özvegy és az árva részére történhet.

Winkler Róbert nyugdíjszakértő

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/tb_jarulekok_nyugdij

Sokmilliós bírsággal járhat az e-mail küldése, ha azt nem kéri a címzett

A Magyar Telekom Nyrt. az érintett hozzájárulása nélkül, illetve tiltakozása ellenére, tévedés eredményeképpen marketingcélú üzeneteket küldött. A kéréstlen levelek címzettje a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatósághoz fordult, mivel a szolgáltató nem törölte a listáról az e-mail-címét. A felügyeleti szerv tízmillió forintos bírsággal sújtotta a Magyar Telekomot. Cikkünkben bemutatjuk a bírsághoz vezető döntés lényegét, amely minden ügyfélkapcsolatokat kezelő számára tanulságos.

Másik ügyfél adta meg tévesen az e-mail-címet, melyet a szolgáltató nem ellenőrzött

A 2020. december 18-án benyújtott panasz szerint a szolgáltató 2020. november 13-án kéréstlen elektronikus levelet küldött a panaszos e-mail-fiókjába, mivel feltehetően egy harmadik személy tévesen adta meg a saját e-mail-címét. Gmail-fiók esetén ilyen tévedéshez elegendő az is, hogy az érintett a @jel előtti e-mail-címnél rossz helyre teszi a pontot, mivel a gmail-szolgáltatás azonosnak tekint minden, a @jel előtti ponttal elválasztott változatot. Emiatt a panaszos az ügyfélszolgálathoz fordult, hogy töröljék az e-mail-címét, megjelölve, hogy nem kért marketingcélú hírlevelet, és nem is a szolgáltató ügyfele.

Ezt követően a panaszos még számos alkalommal kapott hírlevelet, illetve kapott egy leiratkozási linket is, amely az ügyfélfiókon keresztül tette volna lehetővé a leiratkozást. Jelezte, hogy nem leiratkozni akar, hanem törölni az e-mail-címét, illetve nem rendelkezik ügyfélfiókkal, így le sem tud iratkozni. A szolgáltató a hatóság megkeresésére az e-mail-címet törölte. Indokolásul előadta, hogy egyik ügyfelük tévesen adta meg a saját elérhetőségét. Ezen túlmenően ügyintézőjük nem ismerte fel a probléma lényegét, ezt azonban a belső szabályozás módosításával orvosolják. A gmail-fiókokkal kapcsolatos problémáról akként nyilatkozott, hogy az előtte is ismert, erre tekintettel kezelik az ilyen e-mail-címeket.

dr. Kéri Ádám ügyvéd

A teljes cikket itt olvashatja el: https://adozona.hu/gdpr_adatvedelem

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Katás egyéni vállalkozó: így adhat bérbe ingatlant magánszemélyként

Adott egy katás egyéni vállalkozó, aki 2021. februárban kezdte el a tevékenységét. Lassan kimeríti a katakeretét. Ezen felül magánszemélyként ingatlanokat ad bérbe, ebből származó jövedelme évi 16 millió forint, valamint airbnb-vel, rövid távú lakáskiadással is foglalkozik, ebből származó jövedelme évi 8 millió forint. Hogyan alakul az adózása?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Mindhárom tevékenységére elvileg joga van különböző adózási módot választania, de áfa szempontjából a bevételei összeadódnak, így vélhetően már átlépte az alanyi áfamentesség 12 millió forintos összeghatárát. Így, ha esetleg alanyi áfamentes adóalanyként kezdte meg a 2021-es évet, akkor vizsgálni kell, hogy az általa nyújtott szolgáltatásokból származó összes bevétele év eleje óta átlépte-e a 12 millió forintos összeghatárt.

Ha igen, akkor áfát kell felszámítani a bevételeire. Az áfát először arra a bevételére kell felszámítani, amellyel átlépi a 12 millió forintos összeghatárt.

A hosszú távú ingatlan-bérbeadás azonban áfamentes marad az átlépést követően is (kivéve, ha áfafizetési kötelezettséget választ rá).

Az airbnb, amennyiben megfelel a kereskedelmi szálláshelyadás fogalmának, 5 százalékos áfamértékkel adózik.

A katás egyéni vállalkozóként folytatott tevékenysége a tevékenység tartalmától függően lehet áfamentes vagy 27 százalékos, 18 százalékos, 5 százalékos adómértékű.

Az áfán kívül a nyereségadóztatás a három különböző tevékenységre párhuzamosan háromféle módon történhet:

1. A hosszú távú ingatlan-bérbeadást joga van önálló tevékenységből származó összevont adóalap részeként leadózni.

2. A rövid távú kereskedelmi szálláshelyadásra választhatja a tételes átalányadóztatást, ha megfelel a feltételeknek, illetve, ha eleve ezt választotta, akkor azt a bevétel nagyságától függetlenül alkalmazhatja tovább.

3. Az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel maradhat a kata hatálya alatt is, de joga van bármikor év közben kijelentkezni. Ha kijelentkezik a kata hatálya alól, akkor a kijelentkezés hónapját követő hónap első napjától a vállalkozói személyi jövedelemadóztatás szabályai szerint kell adóznia. Joga van ezen belül vállalkozói átalányadóztatást is választani (2021-ben arányosan 15 millió forintos vállalkozói bevételig alkalmazható a vállalkozói átalányadóztatás).

Szipszer Tamás
adószakértő

A fordított adózás alkalmazásának feltételei: mutatjuk a részleteket

Melyek a fordított adózás alkalmazásának feltételei, milyen esetekben állítható ki fordított adózású számla? Építőipari szolgáltatás végzésekor milyen feltételekkel lehet FAD-os számlát kiállítani? Kell-e a megrendelőtől írásbeli nyilatkozatot kérni (például, hogy építési engedélyhez kötött a terület), vagy van egyéb feltétel is?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA:

Egyértelmű válasz az adott szolgáltatás részletes ismeretében lenne adható. Általánosságban az alábbiak mondhatóak el:

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény) 142. § (1) b) pontja alapján az adó megfizetésére a szolgáltatás igénybevevője köteles:

„a szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására – ideértve az ingatlan bontással történő megszüntetését is – irányul, feltéve, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása, egyéb megváltoztatása építési hatóságengedély-köteles, építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz vagy egyszerű bejelentéshez kötött, amelyről a szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának”.

Tehát a fordított adózás alkalmazásának feltételei a következők:

1. Az ügylet szolgáltatásnyújtásnak minősül. Ezt a kérdést különösen abban az esetben szükséges tisztázni, ha az ügylet mind termékértékesítési, mind szolgáltatásnyújtási elemeket tartalmaz. Amennyiben az ügylet komplex ügyletnek minősül, úgy a teljes ügyletre azonos adókezelést kell alkalmazni, azaz egységesen fordított adózás vagy egyenes adózás alkalmazandó mind a szolgáltatásnyújtási mind a termékbeszerzési elemekre is.

Ennek megítéléséhez vizsgálni kell az ügylet jellegadó tartalmát. E tekintetben a szerződés célja és megvalósítása a döntő, például szolgáltatásnyújtásnak minősítette a bíróság a legyártott nyílászárók konkrét helyen és épületben történő beszerelését. Elmondható, hogy minél kevésbé rutinszerűbb, minél inkább komplex az adott termék beépítése, annál inkább felmerül, hogy az ügyletben a szolgáltatási elemek dominálnak.

2. A szolgáltatás építési-szerelési, vagy egyéb szerelési munkának minősül. Egyéb szerelési munkának minősül például a technológiai szerelés is.

3. A szolgáltatás ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására irányul. Ezen feltétel akkor teljesül, ha például a napelemek alkotórészi kapcsolatban vannak az ingatlannal. Az alkotórészi kapcsolat esetén az épületbe állandó jelleggel beépített bármely olyan alkotóelemtől van szó, amely az épület vagy építmény lerombolása vagy megváltoztatása nélkül nem távolítható el, vagy a beépített alkotóelem az épület vagy építmény szerves részét alkotja, és amely nélkül az épület vagy építmény nincs befejezve.

4. Az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása, egyéb átalakítása építési hatóságengedély-köteles, vagy építési hatósági tudomásulvételi eljáráshoz vagy egyszerű bejelentéshez kötött. A 2008/87. Adózási kérdés értelmében építési hatóság alatt minden olyan hatóságot érteni kell, amely építési, bontási tartalmú engedély kiadására jogosult. Ha az engedélyt kiadó hatóság az érintett engedély tekintetében nem minősül építési hatóságnak, azaz nem építési, bontási engedély kiadására jogosult, úgy ezen feltétel nem teljesül.

Amennyiben a beruházás, amelyhez a szolgáltatás kapcsolódik, engedélyköteles, úgy a feltétel teljesül. Ebből adódóan indokolt megvizsgálni, hogy a szolgáltatás térben és időben az engedélyköteles beruházáshoz kapcsolódik-e.

5. Az áfatörvény 142. § (3) bekezdése alapján a fordított adózás abban az esetben alkalmazandó, ha mindkét fél belföldi adóalany, és egyik félnek sincs olyan jogállása, mely alapján tőle az adó megfizetése ne lenne megkövetelhető.

Mint a fentiekből látható, a megrendelő nyilatkozata nem feltétele a fordított adózás alkalmazhatóságának, ennek ellenére azt a felek kérhetik egymástól a 142. § (5) bekezdése alapján:

„(5) * Az érintettség valószínűsítése mellett az ügylet teljesítésében érintett bármelyik fél kérheti

a) a többi érintett féltől, hogy nyilatkozzon,

b) az állami adóhatóságtól pedig, hogy tájékoztassa

a (3) bekezdésben említett feltételek teljesüléséről, illetőleg arról is, hogy az (1) bekezdés e) pontjában meghatározott esetben az értékesítő adóalany élt-e, és ha igen, milyen terjedelemben élt ott említett választási jogával.”

Mint látható, a megrendelő nyilatkozattételi kötelezettsége arra vonatkozik, hogy belföldi adóalany-e, és nincs olyan jogállása, mely alapján tőle az adó megfizetése ne lenne megkövetelhető (természetesen a szolgáltatás nyújtója kérhet a többi feltétel vonatkozásában is információt).

dr. Bartha László
adóügyi szakjogász

Útiköltség-térítés megbízási jogviszonyban

Megbízási szerződést szeretnénk kötni egy magánszeméllyel óraadói tevékenységre. Mivel vidéki lakhelyéről járna be az iskolába, szeretnénk neki kilométerenként 15 forint utazási költségterítést is fizetni, a megbízási díjon felül. A megbízott 10 százalékos költségánnyadról fog nyilatkozatot leadni. Adható-e ilyen formában a költségterítés, illetve ez bevételnek számít-e a megbízottnál, és amennyiben igen, úgy ebből is vonható-e a 10 százalékos költségánnyad?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA:

Megbízási szerződéssel foglalkoztatottra az szja-törvény 25. § (2) bekezdése és a 39/2010. kormányrendelet szerinti költségterítés nem vonatkozik. Ugyanakkor az utazási költségek megtérítésére több lehetőség van:

Ha a megbízott közösségi közlekedést vesz igénybe, akkor az szja-törvény 7. § (1) bekezdés q) pontja értelmében a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a hivatali utazáshoz kapcsolódó utazási jegy ellenértékét, ideértve a szokásosan a jegy árában felszámított étkezés ellenértékét, továbbá a hivatali, üzleti utazáshoz kapcsolódó szállás ellenértékét, ideértve a szokásosan a szálláshely árában felszámított reggeli étkezés ellenértékét is.

Ha a megbízott saját személygépkocsi (ideértve a közeli hozzátartozó tulajdonát képező személygépkocsit is) használatával oldja meg az utazást, akkor az szja-törvény 7. § (1) bekezdés r) pontja értelmében a jövedelem kiszámításánál szintén nem kell figyelembe venni a kiküldetési rendelvénnyel alapján fizetett költségterítés összegéből a kiküldetési rendelvénnyel feltüntetett kilométer-távolság szerint az üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár, valamint 15 Ft/km általános személygépkocsi norma-költség alapulvételével kifizetett összeget.

Ezekben az esetekben költségterítés miatt nem keletkezik adókötelezettség, a megbízási díjra pedig választható a 10 százalékos költségánnyad.

Más esetben a költségterítés része az önálló tevékenységből származó bevételnek, így a 10 százalékos költségánnyad választása arra is vonatkozik.

Surányi Imréné
okleveles közgazda

Nyugta és számla: együtt vagy külön?

Társaságunk szabadidősport céljára hajókat ad bérbe, a tevékenység jellegéből adódóan ezen bérbeadások gyakran pénztári órákon kívül történnek, így számlakiállításra a pénztárban nincs lehetőség. Kollégánk ebben az esetben nyugtát állít ki, majd a számla kiállítása (akár napokkal később) a pénztárban történik. Helyesen járunk el így? A nyugta kiállítását helyettesíthetjük készpénzátvételi elismervénnyel? Készpénzes számlatömb vezetését mindenképpen mellőzni szeretnénk. ►

Megjelent!

GENERÁCIÓS ÖRÖKSÉGEINK

hvg extra

aNő

Rendeld meg online!

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA:

A dupla bizonylatolási gyakorlatról a NAV is közzétett egy Adózási kérdést. Ez alapján az önök gyakorlata nem helyes, mivel egy ügyletről vagy nyugtát, vagy számlát kell kibocsátani (2020/8. Adózási kérdés – A számlával bizonylatolt ügylet adatait nem kell és nem is célszerű a pénztárgépbe rögzíteni).

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (áfatörvény) fő szabálya szerint az adóalany az általa teljesített termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról számlát kell kibocsátania. Ha az adóalany azért mentesül a számlakibocsátási kötelezettség alól, mert

- a vevő/igénybevevő nem adóalany és nem is jogi személy;
- a vételárát készpénzzel, készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel vagy pénzhelyettesítő eszközzel a teljesítésig kifizeti
- és a vételár nem éri el a 900 ezer forintot,
- továbbá a vevő nem kér számlát,

akkor az adóalany köteles nyugta kibocsátásáról gondoskodni [áfatörvény 159. §, 165. § (1) bekezdés b) pontja, 166. § (1) bekezdés]. Ebből következően egy ügyletről egyféle bizonylatot (számlát, vagy annak adása alóli mentesülés esetén nyugtát) kell kibocsátani.

Ha az adóalany nyugta kibocsátására kötelezett, akkor e kötelezettségét a 48/2013. NGM rendeletben meghatározott feltételek teljesülése esetén pénztárgéppel kell teljesítenie.

Ugyanarról az ügyletről a számla és nyugta egyidejű kibocsátása a jelenleg hatályos jogszabályi előírások alapján nem merül fel. Ez vonatkozik a pénztárgéppel teljesített nyugtaadás esetére is, mivel az NGM rendelet nem tartalmaz olyan előírást, hogy a számlával kísért értékesítést a pénztárgépben rögzíteni kell.

Az adóalanyok egy része azonban továbbra is alkalmazza azt a – 2008. január 1-je előtt hatályos szabály alapján kialakított – gyakorlatot, mely szerint a számlával (egyszerűsített adattartalmú számlával) bizonylatolt értékesítés készpénzzel (készpénz-helyettesítő vagy pénzhelyettesítő eszközzel) teljesített ellenértékét is szerepelteti a pénztárgépben.

Az áfatörvény 2020. július 1-jétől hatályos rendelkezése alapján az adóalany köteles az adóhatóság részére adatot szolgáltatni egy másik, belföldön nyilvántartásba vett adóalany részére belföldön teljesített termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról kibocsátott vagy kiállított számláról, számlával egy tekintet alá eső okiratról. (2021. január 1-jétől e kötelezettség már a magánszemély vevő/igénybevevő esetén is fennáll.)

Fentiekből következően – ha az adózó továbbra is kiállít nyugtát a számlával bizonylatolt ügylet ellenértékéről – az értékesítés adatai az online számlaadat-szolgáltatás és az online pénztárgép útján is megérkeznek a NAV-hoz. A dupla bizonylatolás miatti kétszeres adatszolgáltatás elkerülése érdekében célszerű a fenti helytelen gyakorlat megszüntetése. A NAV tehát azt javasolja az adóalanyoknak, hogy a számlával bizonylatolt ügylet ellenértékéről az online pénztárgéppel ne állítsanak ki nyugtát!

Az adózó a fentiek mellett továbbra is folytathatja azt a gyakorlatot, hogy a számlával bizonylatolt ügylet ellenértékeként átvett pénzt a pénztárgéppel bizonylatolt bevételekkel együtt – a pénztárgéphez rendelt pénztároló eszközben (például pénztárfiókban) – tartja. Ebben az esetben a számlával bizonylatolt ügylet ellenértékeként átvett és a pénztároló eszközben elhelyezett pénzről pénzmozgás (pénztári befizetés) bizonylatot kell kiállítani a pénztárgéppel. A pénzmozgás bizonylat kiállítása biztosítja, hogy a pénztároló eszközben levő pénzkészlet meg egyezzen a pénztárgépen bizonylatolt értékesítések és egyéb pénzmozgások egyenlegével.

Fenti szabályok értelmében az önök gyakorlatában mind nyugta, mind számla kibocsátására sor kerül, holott ez nem szükséges. Ha a pénztári órákon kívüli időben a nyugtaadás feltételei fennállnak, elegendő a nyugtaadás, ezt követően nem szükséges számlát kiállítani. Abban az esetben, ha esetleg mégis egy adóalany felé kell bizonylatot kiállítani, a nyugta egyébként sem megfelelő az áfatörvény alapján.

Bunna Erika
adótanácsadó